41998A0363

UMOWA WEWNĘTRZNA

między przedstawicielami rządów Państw Członkowskich zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania i zarządzania pomocą Wspólnoty na mocy drugiego protokołu finansowego do czwartej Konwencji AKP-WE

(98/363/WE)

PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ, ZEBRANI W RADZIE,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

czwarta Konwencja AKP-WE, podpisana w Lomé w dniu 15 grudnia 1989 roku (zwana dalej „Konwencją"), ze zmianami wprowadzonymi na mocy Umowy zmieniającej czwartą Konwencję państw AKP-WE z Lomé, podpisanego dnia 4 listopada 1995 roku, ustanawia łączną kwotę pomocy Wspólnoty dla państw AKP na okres pięcioletni, począwszy od dnia 1 marca 1995 roku, na kwotę 14 625 milionów ECU, z czego 12 967 milionów ECU pochodzi z Europejskiego Funduszu Rozwoju, a 1 658 milionów ECU z Europejskiego Banku Inwestycyjnego (zwanego dalej „Bankiem");

przedstawiciele rządów Państw Członkowskich zebrani w Radzie uzgodnili ustanowienie kwoty 165 milionów ECU pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju, z przeznaczeniem dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwarta Traktatu (zwanych dalej „KTZ"); uwzględnia się również kwotę 35 milionów ECU na operacje przeprowadzane ze środków własnych Banku w KTZ;

ecu, używane do celów stosowania niniejszej umowy, zdefiniowane jest w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3180/78, z dnia 18 grudnia 1978 roku, zmieniającym wartość jednostki rozliczeniowej stosowanej przez Europejski Fundusz Współpracy Walutowej ([1]), lub, tam gdzie ma to zastosowanie, we wszelkich późniejszych rozporządzeniach Rady definiujących skład ecu;

w celu wprowadzenia w życie Konwencji oraz decyzji dotyczącej stowarzyszenia z KTZ (zwanej dalej „decyzją") winien zostać ustanowiony ósmy Europejski Fundusz Rozwoju i powinna zostać ustalona procedura przyznawania funduszy oraz określania wkładu Państw Członkowskich na rzecz tych funduszy;

należy ustalić zasady zarządzania współpracą finansową, określić procedurę programowania, kontroli oraz zatwierdzania pomocy, a także ustanowić szczegółowe zasady nadzoru nad wykorzystaniem tych funduszy;

komitet przedstawicieli rządów Państw Członkowskich powinien zostać utworzony przy Komisji, podobny komitet powinien zostać utworzony przy Banku; prace wykonane przez Komisję oraz Bank w celu zastosowania Konwencji i odpowiednich przepisów decyzji winny być zharmonizowane; pożądane jest zatem, jeśli to tylko możliwe, by skład komitetów ustanowionych przy Komisji i Banku był identyczny;

uchwała Rady z dnia 2 grudnia 1993 roku oraz konkluzje Rady z dnia 6 maja 1994 roku dotyczące koordynacji polityk współpracy oraz działań w obrębie Wspólnoty; rozporządzenie Rady z dnia 1 czerwca 1995 roku dotyczy komplementarności między polityką i działaniami rozwoju Unii oraz jej Państw Członkowskich;

po konsultacji z Komisją,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ 1

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie ustanawiają niniejszym ósmy Europejski Fundusz Rozwoju (1995), zwany dalej „Funduszem".

2. a) Na Fundusz składa się 13 132 milionów ECU, z czego:

   i) 12 840 milionów ECU stanowić będzie wkład ze strony Państw Członkowskich, jak następuje:

([1]) Dz.U. L 379 z 30.12.1978, str. 1. Rozporządzenie zmienione na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1971/89 (Dz.U. L 189 z 4.7.1989, str. 1).

	(w milionach ECU)
Belgia	503
Dania	275
Niemcy	3 000
Grecja	160
Hiszpania	750
Francja	3 120
Irlandia	80
Włochy	1 610
Luksemburg	37
Niderlandy	670
Austria	340
Portugalia	125
Finlandia	190
Szwecja	350
Wielka Brytania	1 630

ii) 292 miliony ECU uzyskane z przekazania środków nieprzyznanych lub niewykorzystanych z poprzednich funduszy, sfinansowane przez Państwa Członkowskie w sposób następujący:

— 111 milionów ECU z korekty łącznej sumy dotacji siódmego EFR, przydzielone przez umawiające się strony na podstawie artykułu 232 Konwencji, w podziale zgodnym ze skalą ustaloną w artykule 1 ustęp 2 umowy wewnętrznej w sprawie finansowania oraz zarządzania siódmym EFR,

— 142 miliony ECU, z korekty łącznej sumy dotacji siódmego EFR, które muszą zostać uznane za niewykorzystane do celów programowanej pomocy, w podziale zgodnym ze skalą ustaloną w artykule 1 ustęp 2 umowy wewnętrznej w sprawie finansowania oraz zarządzania siódmym EFR,

— 26 milionów ECU, z korekty łącznej sumy dotacji nieprzyznanych w ramach szóstego EFR, w podziale zgodnym ze skalą ustaloną w artykule 1 ustęp 2 umowy wewnętrznej w sprawie finansowania oraz zarządzania szóstym EFR,

— 13 milionów ECU, uzyskanych z korekty łącznej sumy dotacji nieprzyznanych w ramach czwartego EFR, w podziale zgodnym ze skalą ustaloną w artykule 1 ustęp 2 umowy wewnętrznej w sprawie finansowania oraz zarządzania czwartym EFR.

b) Rozdział składek na mocy litery a) i) może zostać zmieniony decyzją Rady, stanowiącej jednomyślnie, jeśli do Wspólnoty przystąpi nowe państwo.

Artykuł 2

1. Kwota wymieniona w artykule 1 jest rozdzielona w sposób następujący:

a) 12 967 milionów ECU dla państw AKP, w tym:

i) 11 967 milionów ECU w formie dotacji, z czego:

— 1 400 miliona ECU zarezerwowanych specjalnie na wsparcie dostosowania strukturalnego,

— 1 800 miliona ECU w formie przeniesień zgodnych z częścią trzecią tytuł II rozdział 1 Konwencji,

— 575 milionów ECU w formie specjalnego instrumentu finansowania, zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 Konwencji,

— 260 milionów ECU, zarezerwowane na pomoc w sytuacjach kryzysowych oraz na pomoc dla uchodźców,

— 1 300 milionów ECU zarezerwowane na współpracę regionalną,

— 370 milionów ECU na sfinansowanie subsydiów do oprocentowania, zgodnie z artykułem 235 Konwencji,

— 6 262 milionów ECU na sfinansowanie krajowych programów pomocowych;

ii) 1 000 milionów ECU w formie kapitału ryzyka;

b) 165 milionów ECU dla KTZ, w tym:

i) 135 milionów ECU w formie dotacji, z czego:

— 2,5 miliona ECU w formie specjalnego instrumentu finansowania, zgodnie z przepisami decyzji odnoszącej się do produktów górnictwa,

— 5,5 milionów ECU w formie przeniesień na rzecz KTZ, zgodnie z tymi przepisami decyzji, które dotyczą systemu stabilizacji przychodów z wywozu,

— 3,5 miliona ECU zarezerwowanych na pomoc w sytuacjach kryzysowych oraz na pomoc dla uchodźców,

— 10 milionów ECU zarezerwowanych na współpracę regionalną,

— 8,5 miliona ECU na sfinansowanie subsydiów do oprocentowania, zgodnie z artykułem 157 decyzji,

— 105 milionów ECU na sfinansowanie krajowych programów pomocy;

ii) 30 milionów ECU w formie kapitału ryzyka.

2. W przypadku gdy jeden z KTZ, który uzyskał niepodległość, przystąpi do Konwencji, kwoty wskazane w ustępie 1 litera b) i) tiret pierwsze, trzecie, czwarte, piąte i szóste oraz ustępie 1 litera b) ii) zostaną zredukowane, zaś te wskazane w ustępie 1 litera a), odpowiednio zwiększone na mocy decyzji Rady, stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji.

W takich przypadkach dane państwo będzie nadal kwalifikować się do uzyskania funduszy przewidzianych w ustępie 1 litera b i) tiret drugie, zgodnie z przepisami administracyjnymi ustanowionymi w części trzeciej tytuł II rozdział 1 Konwencji.

Artykuł 3

Do kwoty przewidzianej w artykule 1 dodane zostaje 1 693 miliona ECU w formie pożyczek przyznawanych przez Bank z jego środków własnych, na warunkach określonych przez Bank zgodnie z jego Statutem.

Pożyczki te rozdzielone są w następujący sposób:

a) kwota 1 658 miliona ECU na sfinansowanie działań w państwach AKP;

b) kwota 35 milionów ECU na sfinansowanie działań w KTZ.

Artykuł 4

Ta część kwoty, określonej w artykule 2 ustęp 1 litera a) i) tiret szóste oraz w artykule 1 litera b) i) tiret piąte, przeznaczona na sfinansowanie subsydiów do oprocentowania, która pod koniec okresu, w którym przyznawane są pożyczki Banku, nie zostanie zaangażowana, zostanie ponownie udostępniona w formie dotacji, z których pierwotnie pochodziła.

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji sporządzony w porozumieniu z Bankiem, może podjąć decyzję o podniesieniu tego pułapu.

Artykuł 5

Z wyjątkiem pożyczek udzielonych przez Bank ze swoich własnych środków wszelkie operacje finansowe podjęte na rzecz państw AKP lub KTZ, zgodnie z Konwencją lub decyzją, są prowadzone na warunkach określonych w niniejszej umowie i obciążają Fundusz.

Artykuł 6

1. Komisja corocznie, biorąc pod uwagę preliminarz Banku dotyczący operacji przezeń administrowanych, sporządzi i przekaże Radzie przed dniem 1 listopada zestawienie wpłat, które mają zostać dokonane w następnym roku budżetowym, oraz harmonogram wezwań do wnoszenia składek. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną określoną w artykule 21 ustęp 4, podejmuje decyzję w tej sprawie. Szczegółowe zasady wpłacania składek przez Państwa Członkowskie zostaną ustalone w rozporządzeniu finansowym, określonym w artykule 32.

2. Wraz z rocznym preliminarzem składek Komisja prześle Radzie preliminarz wydatków, włącznie z preliminarzami odnoszącymi się do poprzednich Funduszy, za każde z czterech lat następujących po roku wezwania do wnoszenia składek.

3. Jeśli składki okażą się niewystarczające w stosunku do rzeczywistych potrzeb Funduszu w danym roku budżetowym, Komisja przedstawia wnioski dotyczące wpłat dodatkowych Radzie, która stanowiąc większością kwalifikowaną głosów określoną w artykule 21 ustęp 4, podejmuje decyzję tak szybko, jak to tylko możliwe.

Artykuł 7

1. Wszelkie pozostałe kwoty Funduszu zostaną wykorzystane zgodnie z tymi samymi zasadami, jak ustanowione w Konwencji, decyzji oraz w niniejszej umowie.

2. W dniu wygaśnięcia niniejszej umowy Państwa Członkowskie będą nadal zobowiązane do zapłaty, jak przewidziano w artykule 6 oraz rozporządzeniu finansowym, określonym w artykule 32, części swoich składek, do których wniesienia nie zostały jeszcze wezwane.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie zobowiązują się do działania jako gwarant wobec Banku, zrzekając się jakichkolwiek praw do sprzeciwu oraz proporcjonalnie do swych wkładów do kapitału Banku, w odniesieniu do wszelkich zobowiązań finansowych wynikających dla pożyczkobiorców z umów kredytowych zawartych przez Bank z jego własnych zasobów, w wykonaniu zarówno artykule 1 drugiego protokołu finansowego stanowiącego Załącznik do Konwencji, jak i odpowiednich przepisów decyzji, oraz, tam gdzie jest to stosowne, artykułów 104 i 109 Konwencji.

2. Gwarancja określona w ustępie 1 zostanie ograniczona do 75 % całkowitej kwoty kredytów udzielonych przez Bank na mocy wszelkich umów kredytowych; wykorzystuje się ją na pokrycie wszelkich ryzyk.

3. Bez względu na ogólną gwarancję, określoną w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu, Państwa Członkowskie mogą, w odniesieniu do zobowiązań finansowych zgodnych z artykułem 104 i 109 Konwencji, działać jako gwarant dla Banku w przypadkach szczególnych i na wniosek Banku, w wymiarze procentowym przekraczającym 75 % aż do 100 % wartości kredytów udzielonych przez Bank na mocy odpowiednich umów kredytowych.

4. Zobowiązania Państw Członkowskich wynikające z ustępów 1, 2 i 3 stanowią przedmiot umów zawieranych między Bankiem i każdym z Państw Członkowskich.

Artykuł 9

1. Płatności na rzecz Banku dokonane z tytułu pożyczek specjalnych przyznanych państwom AKP, KTZ i francuskim departamentom zamorskim od dnia 1 czerwca 1964 roku, wraz z wpływami pieniężnymi i zyskiem z operacji związanych z obsługą kapitału ryzyka, prowadzonych od dnia 1 lutego 1971 roku na rzecz tych państw, krajów, terytoriów i departamentów, zostaną zapisane na dobro Państw Członkowskich proporcjonalnie do ich składek na rzecz Funduszu, z którego pochodzą te kwoty, chyba że Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, podejmie decyzję o umieszczeniu ich jako rezerwy lub ulokowaniu w innych przedsięwzięciach.

Wszelkie prowizje należne Bankowi z tytułu zarządzania pożyczkami oraz operacji wymienionych w akapicie pierwszym zostaną z góry odliczone od tych kwot.

2. Bez uszczerbku dla artykułu 192 Konwencji dochód z tytułu narosłych odsetek z funduszy zdeponowanych u europejskich upoważnionych płatników, określone w artykule 319 ustępie 4 Konwencji, zostanie zapisany na dobro jednego lub kilku rachunków otwartych w imieniu Komisji. Po wyrażeniu opinii przez Komitet EFR, określony w artykule 21, stanowiący kwalifikowaną większością głosów, Komisja wykorzysta taki dochód w następujący sposób:

— na pokrycie kosztów administracyjnych i finansowych, wynikających z zarządzania środkami pieniężnymi funduszu,

— na krótkoterminowe opracowania lub usługi doradcze o ograniczonym budżecie, w szczególności w celu wzmocnienia własnych możliwości w dziedzinie analiz, diagnostyki oraz wypracowywania polityki dostosowania strukturalnego,

— na krótkoterminowe audyty oraz wyceny o ograniczonym budżecie,

— na krótkoterminowe opracowania o ograniczonym budżecie lub usługi doradcze podczas finalizacji wniosków o finansowanie.

Jednakże Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, określoną w artykule 21 ustęp 4 na wniosek Komisji, może podjąć decyzję, o wykorzystaniu dochodów, określonych w niniejszym artykule na cele inne, niż przewidziane w ustępie 2.

ROZDZIAŁ II

Artykuł 10

1. Z zastrzeżeniem artykułu 22, 23 i 24, oraz bez uszczerbku dla odpowiedzialności Banku za zarządzanie niektórymi formami pomocy, Fundusz zarządzany jest przez Komisję, zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu finansowym, określonym w artykule 32.

2. Z zastrzeżeniem artykułu 28 i 29 kapitał ryzyka oraz subsydia do oprocentowania, finansowane ze środków Funduszu, są zarządzane przez Bank w imieniu Wspólnoty, zgodnie z jego statutem oraz zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu finansowym, określonym w artykule 32.

Artykuł 11

Komisja zapewnia wykonanie polityki pomocowej określonej przez Radę oraz wytycznych rozwoju współpracy finansowej określonych przez Radę Ministrów państw AKP-WE, zgodnie z artykułem 325 Konwencji.

Artykuł 12

1. Komisja i Bank udostępniają sobie nawzajem informacje dotyczące wpływających do nich wniosków o finansowanie i o wstępnych kontaktach, które odpowiednie instytucje państw AKP, KTZ lub innych odbiorców pomocy przewidzianych w artykule 230 Konwencji oraz w odpowiednich przepisach decyzji nawiązują z nimi przed przedłożeniem wniosków.

2. Komisja i Bank informują się nawzajem o postępach w zakresie oceny wniosków o finansowanie i wymieniają wszelkie ogólne informacje w celu umożliwienia harmonizacji procedur administracyjnych oraz kierunków ich postępowania z perspektywy polityki rozwoju, a także oceny wniosków.

Artykuł 13

1. Komisja ocenia projekty i programy, które, zgodnie z artykułem 233 Konwencji oraz z odpowiednimi przepisami decyzji, mogą być finansowane poprzez dotacje pochodzące ze środków Funduszu.

Komisja ocenia również wnioski o przekazanie środków zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 1 Konwencji oraz odpowiednimi przepisami decyzji, wraz z projektami i programami kwalifikującymi się do korzystania ze specjalnego instrumentu finansowania zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 Konwencji oraz odpowiednimi przepisami decyzji.

2. Bank oceni projekty oraz programy, które zgodnie z jego statutem, artykułem 233 i 236 Konwencji oraz odpowiednimi przepisami decyzji mogą być finansowane z pożyczek ze środków własnych Banku wraz z subsydiami do oprocentowania, lub z kapitału ryzyka.

3. Projekty i programy produkcyjne, które wchodzą w zakres sektorów: przemysłowego, rolniczo-przemysłowego, turystycznego, wydobywczego lub energetycznego, oraz programy transportowe i telekomunikacyjne powiązane z tymi sektorami, są przedstawiane Bankowi, który bada, czy kwalifikują się do ubiegania się o którąś z form pomocy przezeń zarządzanej.

4. Jeśli w trakcie oceny projektu lub programu przez Komisję lub przez Bank okaże się, że projekt lub program nie może być finansowany z jednej z form pomocy zarządzanej przez przedmiotową instytucję, ta ostatnia, poinformowawszy uprzednio potencjalnego odbiorcę, przekazuje wniosek do rozpatrzenia drugiej instytucji.

Artykuł 14

Bez uszczerbku dla ogólnych instrukcji, które Bank otrzymuje od Wspólnoty w odniesieniu do odzyskania kwoty głównej oraz odsetek od specjalnych pożyczek i operacji w ramach specjalnego instrumentu finansowania na mocy uprzednich Konwencji, Komisja podejmuje, w imieniu Wspólnoty, realizację finansową operacji przeprowadzonych z wykorzystaniem środków Funduszu w formie dotacji, przeniesienia środków lub specjalnych instrumentów finansowych i dokonuje płatności zgodnie z rozporządzeniem finansowym, określonym w artykule 32.

Artykuł 15

1. Bank podejmuje się w imieniu Wspólnoty finansowej realizacji działań prowadzonych z wykorzystaniem środków Funduszu w formie kapitału ryzyka. W takim przypadku Bank działa w imieniu i na ryzyko Wspólnoty. Wszelkie wynikające z tego prawa, w szczególności prawa wierzyciela lub właściciela, nabywa Wspólnota.

2. Bank podejmuje się finansowej realizacji działań przeprowadzonych przy wykorzystaniu kredytów ze środków własnych, w połączeniu z subsydiami do oprocentowania ze środków Funduszu.

ROZDZIAŁ III

Artykuł 16

1. W celu zapewnienia przejrzystości oraz spójności między działaniami prowadzonymi w ramach współpracy i wzmocnienia komplementarności między nimi oraz dwustronną pomocą Państw Członkowskich Komisja przekazuje Państwom Członkowskim oraz ich przedstawicielom na miejscu noty określające projekty, bezpośrednio po podjęciu decyzji o ich ocenie. Komisja następnie aktualizuje te noty oraz powiadamia o tym Państwa Członkowskie.

2. Mając na uwadze te same cele przejrzystości, spójności i komplementarności Państwa Członkowskie oraz Komisja przesyłają sobie nawzajem okresowo zaktualizowane sprawozdania dotyczące pomocy na rzecz rozwoju, którą przyznały lub którą zamierzają przyznać. Ponadto, w szczególności w obszarach priorytetowych, w których Rada przyjęła szczególne rezolucje w sprawie koordynacji polityki, Państwa Członkowskie i Komisja prowadzą systematyczną wymianę informacji i poglądów na ich politykę i strategię w stosunku do każdego kraju odbiorcy, oraz, gdy jest to pożądane i możliwe, uzgadniają wspólne wytyczne dotyczące poszczególnych sektorów z rozbiciem na kraje, w drodze regularnych spotkań na miejscu z udziałem przedstawicieli Komisji i Państw Członkowskich, kontaktów dwustronnych lub spotkań ekspertów Komisji i Państw Członkowskich, a także w ramach prac Komitetu EFR, określonego w artykule 21, który musi odgrywać centralną rolę w tym procesie.

3. Państwa Członkowskie oraz Komisja przekazują sobie także nawzajem, w drodze regularnych spotkań na miejscu z udziałem przedstawicieli Komisji i Państw Członkowskich, kontaktów dwustronnych lub spotkań ekspertów Komisji i Państw Członkowskich, oraz w ramach prac Komitetu EFR, określonego w artykule 21, wszelkie informacje, które są w ich posiadaniu, dotyczące innych dwustronnych, regionalnych lub wielostronnych pomocy, przyznanych lub przewidzianych dla państw AKP.

4. Bank regularnie i w sposób poufny informuje wyznaczonych imiennie przedstawicieli Państw Członkowskich oraz Komisji o wszelkich projektach na rzecz państw AKP, które zamierza zaopiniować.

Artykuł 17

1. Przygotowywanie programów, przewidziane w artykule 281 Konwencji, zostanie podjęte w każdym z państw AKP na odpowiedzialność Komisji i z udziałem Banku.

2. W celu przygotowania programów Komisja, w ramach lepszej koordynacji z Państwami Członkowskimi, w szczególności tymi

reprezentowanymi na miejscu, oraz wspólnie z Bankiem, przeprowadza ekonomiczno-społeczną analizę sytuacji ekonomiczno-społecznej każdego z państw AKP w celu określania ograniczeń oraz realistycznych perspektyw dla rozwoju, i oceny odpowiedniej polityki na tej podstawie.

3. Analizy określone w ustępie 2 obejmują również sektory, w których Wspólnota jest szczególnie aktywna, oraz te, dla których dopuszczalny jest wniosek o wsparcie ze strony Wspólnoty, przy uwzględnieniu priorytetów wspólnotowej polityki współpracy, krajowej polityki makroekonomicznej i sektorowej oraz ich skuteczności, pomocy ze strony innych donatorów, w szczególności ze strony Państw Członkowskich, wzajemnych zależności międzysektorowych, oraz szczegółowej oceny pomocy udzielonej w przeszłości przez Wspólnotę i wynikających z niej doświadczeń.

4. Na podstawie analiz, określonych w ustępie 2, Komisja przygotuje dokument podsumowujący na temat strategii współpracy dla każdego kraju i regionu, dla którego zostanie zaproponowana strategia pomocowa Wspólnoty.

Artykuł 18

1. Dokument ten jest badany przez przedstawicieli Państw Członkowskich, Komisji i Banku, w ramach Komitetu EFR, określonego w artykule 21, w celu oceny ogólnych ram współpracy Wspólnoty z każdym z państw AKP i zapewnienia jak najdalej idącej spójności i komplementarności między pomocą ze strony Wspólnoty oraz pomocą Państw Członkowskich. Bank ze swojej strony wskazuje całkowitą kwotę możliwej pomocy, jaką zamierza przyznać danemu państwu AKP.

2. Na podstawie tej analizy oraz propozycji złożonych przez zainteresowane państwa AKP wymieniane są opinie między tymi ostatnimi a Komisją i Bankiem, w części jego dotyczącej, zgodnie z artykułem 282 Konwencji, w celu nakreślenia indykatywnego programu pomocy Wspólnoty.

3. Indykatywny program pomocy Wspólnoty dla każdego z państw AKP przekazywany jest Państwom Członkowskim, by umożliwić wymianę poglądów między przedstawicielami Państw Członkowskich oraz Komisji. Wymiana ta będzie mieć miejsce, jeśli zażąda tego Komisja lub jedno lub więcej Państw Członkowskich.

4. Postanowienia artykułu 17 oraz niniejszego artykułu, odnoszące się do przygotowania programów krajowych stosuje się *mutatis mutandis* do przygotowania programów regionalnych, na podstawie artykułu 160 Konwencji.

Artykuł 19

1. Nie naruszając przewidzianą w artykule 282 ustęp 3 możliwość wnioskowania przez państwa AKP o korektę programu indykatywnego, program ten jest korygowany na mocy artykułu 282 ustęp 3 nie później niż trzy lata po wejściu w życie drugiego protokołu finansowego lub gdy całkowita kwota decyzji o finansowaniu, podjętych w ramach programów indykatywnych dla państw AKP, osiągnie 80 % pierwszej raty indykatywnego przydziału, pod warunkiem że ten poziom zostanie osiągnięty przed końcem wspomnianego trzyletniego okresu.

2. Po ocenie w połowie okresu programu indykatywnego dla państw AKP i przy uwzględnieniu czynników wymienionych w artykule 282 ustęp 4 Konwencji Komisja ocenia rzeczywiste potrzeby danego państwa AKP w świetle zobowiązań finansowych do końca okresu obowiązywania drugiego protokołu finansowego Konwencji. Komisja, analizując indywidualne przypadki, podejmuje decyzję w sprawie przydziału oraz wysokości drugiej raty programu indykatywnego, po zasięgnięciu opinii Państw Członkowskich zasiadających w Komitecie EFR, zgodnie z artykułem 23, na podstawie dokumentu podsumowującego opracowanego przez departamenty Komisji.

Artykuł 20

1. Postanowienia Konwencji odnoszące się do wsparcia dostosowawczego wykonywane będą z zachowaniem następujących zasad:

a) przy analizowaniu sytuacji zainteresowanych państw Komisja, stosując metodę diagnostyczną w oparciu o wskaźniki wymienione w artykule 246 Konwencji, ocenia zakres i skuteczność reform podjętych lub rozważanych w dziedzinach, do których stosuje się niniejszy artykuł, w szczególności politykę pieniężną, budżetową i fiskalną;

b) wsparcie udzielone na dostosowanie strukturalne musi się bezpośrednio odnosić do działań oraz środków przyjętych przez dane państwo w związku z tym dostosowaniem;

c) procedury mające zastosowanie przy przyznawaniu zamówień muszą być wystarczająco elastyczne, by można było dostosować je do procedur administracyjnych i handlowych zainteresowanych państw AKP;

d) z zastrzeżeniem litery c) i tam, gdzie mają zastosowanie programy przywozowe, każdy z programów wsparcia dla dostosowania strukturalnego określa dla przywozu system przetargów wraz z wartością zamówień przywozowych, ustalając

wybór dwóch form zaproszenia do przetargu:

— międzynarodowego zaproszenia do składania ofert,

— zamówienia z wolnej ręki.

Jednakże zwykłe procedury zamówień publicznych stosowane będą przy przywozie przez państwo lub instytucje parapubliczne;

e) na wniosek zainteresowanego państwa AKP, oraz po konsultacjach z nim, pomoc techniczna udostępniona zostanie instytucji AKP odpowiedzialnej za wykonanie programu.

Podczas negocjowania pomocy technicznej Komisja zapewni, że w ramach takiej pomocy technicznej przyjęta zostanie odpowiedzialność za:

— nadzór nad aspektami operacjonalnymi programu,

— zapewnienie, by przywożone towary były nabywane na najlepszych warunkach cenowo-jakościowych, po jak najszerszych konsultacjach z dostawcami z państw AKP i UE,

— doradzanie importerom, gdy jest to technicznie możliwe i ekonomicznie uzasadnione, w jaki sposób rozszerzać swoje rynki.

Personel pomocy technicznej może, jeżeli będzie to konieczne, udzielać pomocy importerom, którzy pragną połączyć zamówienia w wypadkach, gdy przywożone towary będą posiadać charakter jednorodny, i w ten sposób uzyskać lepszy stosunek jakości do ceny;

f) bezpośrednie wsparcie budżetowe musi być całkowicie zgodne z ramami makroekonomicznymi oraz budżetowymi stanowiącymi element całościowego programu reform i musi podlegać zwyczajowym wyjątkom mającym zastosowanie w ramach ogólnych i sektorowych programów przywozowych. W szczególności pomoc nie może być wykorzystana na wspieranie wydatków na cele wojskowe.

2. W razie potrzeby, a przynajmniej raz w roku, Komisja informuje Państwa Członkowskie o wykonaniu programów wsparcia dostosowawczego i o wszelkich problemach dotyczących utrzymania kryteriów dopuszczalności. Dostarczone informacje, wraz z wszelkimi niezbędnymi danymi, włączając w to dane statystyczne, obejmuje będą w szczególności właściwe zastosowanie umowy zawartej z organem AKP odpowiedzialnym za wykonanie programu, włączając w to postanowienia odnoszące się do konsultacji, określonych w ustępie 1 litera e) akapit drugi titet drugie. Na podstawie tych informacji, stanu zaawansowania programów przywozowych oraz w koordynacji z innymi donatorami Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów określoną w artykule 21 ustep 4, może na wniosek Komisji skorygować ustalenia dotyczące wykonania programów, jak określono w ustępie 1.

ROZDZIAŁ IV

Artykuł 21

1. Przy Komisji ustanowiony zostaje Komitet (zwany dalej „Komitetem EFR") do spraw środków z Funduszu przez nią zarządzanych, składający się z przedstawicieli rządów Państw Członkowskich.

Komitetowi EFR przewodniczy przedstawiciel Komisji, obsługę sekretariatu zapewnia Komisja.

W jego pracach uczestniczy przedstawiciel Banku.

2. Rada, stanowiąc jednomyślnie, przyjmuje regulamin wewnętrzny Komitetu EFR.

3. W Komitecie EFR głosy Państw Członkowskich ważone są w następujący sposób:

Belgia	9
Dania	5
Niemcy	50
Grecja	4
Hiszpania	13
Francja	52
Irlandia	2
Włochy	27
Luksemburg	1
Niderlandy	12
Austria	6
Portugalia	3
Finlandia	4
Szwecja	6
Wielka Brytania	27.

4. Komitet EFR stanowi większością kwalifikowaną 145 głosów, a głosowanie ma wynik pozytywny, jeśli za przyjęciem wniosku zagłosuje przynajmniej osiem Państw Członkowskich.

5. Wagi głosów wymienione w ustępie 3 oraz kwalifikowana większość wspomniana w ustępie 4 zmieniane są mocą decyzji Rady stanowiącej jednomyślnie w przypadku, określonym w artykule 1 ustęp 2 litera b).

Artykuł 22

1. Komitet EFR w swych pracach koncentruje się na zasadniczych problemach współpracy między indywidualnymi państwami oraz stara się o odpowiednią koordynację działań Wspólnoty i jej Państw Członkowskich w interesie spójności i komplementarności.

2. Zadania Komitetu obejmują trzy poziomy:

— opracowanie programów pomocy Wspólnoty,

— monitorowanie wykonania pomocy Wspólnoty, włączając w to aspekty sektorowe,

— podejmowanie decyzji.

Artykuł 23

W odniesieniu do opracowania programów celem badania określonego w artykule 18 ustęp 1 oraz wymiany poglądów przewidzianej w artykule 18 ustęp 3 i artykule 19 ustęp 2 będzie osiągnięcie pożądanego konsensusu między Komisją a Państwami Członkowskimi. Badanie oraz wymiana poglądów będą mieć miejsce w Komitecie EFR i dotyczą:

— ogólnych ram współpracy Wspólnoty z każdym z państw AKP, w szczególności wskazanych kluczowych sektorów i środków przewidywanych, aby osiągnąć cele ustalone dla tych sektorów, a także ogólnych wytycznych zaproponowanych w celu wykonania współpracy regionalnej,

— spójności i komplementarności między pomocą Wspólnoty i pomocą Państw Członkowskich.

Jeżeli nie jest możliwe osiągnięcie konsensu, określonego w pierwszym ustępie, na wniosek Państwa Członkowskiego lub Komisji Komitet EFR wyraża również swoją opinię, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 21.

Artykuł 24

W odniesieniu do monitorowania wykonania współpracy Komitet EFR omawia:

— problemy związane z polityką rozwoju oraz wszelkie problemy o charakterze ogólnym i/lub sektorowym, które mogą wyniknąć z wykonania poszczególnych projektów lub programów finansowanych ze środków zarządzanych przez Komisję, z uwzględnieniem doświadczeń oraz działań Państw Członkowskich,

— postawę Wspólnoty oraz Państw Członkowskich wobec wsparcia dostosowawczego udzielonego zainteresowanym państwom, włączając w to zagadnienie wykorzystania funduszy uzupełniających,

— wszelkie zmiany, które mogą okazać się konieczne w programach indykatywnych lub we wsparciu dostosowawczym,

— ocenę w połowie okresu, gdy o jej przeprowadzenie zawnioskuje Komitet EFR podczas zatwierdzania propozycji finansowania dla poszczególnych projektów lub programów,

— ocenę pomocy Wspólnoty, gdy jest związana z zagadnieniami istotnymi dla prac Komitetu EFR.

Artykuł 25

1. W odniesieniu do procesu decyzyjnego Komitet EFR, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, określoną w artykule 21, wyraża opinię na temat:

a) kwalifikacji państw AKP do ubiegania się o środki na wsparcie dostosowania strukturalnego, z wyjątkiem przypadków, gdy na mocy artykułu 246 ustęp 2 Konwencji taka kwalifikacja jest automatyczna;

b) propozycji finansowania projektów lub programów o wartości przekraczającej 2 miliony ECU, zgodnie z pisemną procedurą lub standardowymi procedurami, których szczegółowe ustalenia sprecyzowane są w regulaminie, określonym w artykule 21 ustęp 2;

c) propozycji finansowania odnoszących się do wsparcia dostosowawczego lub do specjalnych instrumentów finansowania (Sysmin), bez względu na kwotę;

d) propozycji finansowania sporządzonych na mocy artykułu 9 ustęp 2 (wykorzystanie odsetek).

2. Komisja jest uprawniona do zatwierdzania operacji o wartości poniżej 2 milionów ECU bez zasięgania opinii Komitetu EFR.

3. a) Komisja jest również uprawniona, w okolicznościach przewidzianych w literze b), do zatwierdzania, bez zasięgania opinii Komitetu EFR, dodatkowych zobowiązań wymaganych do pokrycia spodziewanych lub rzeczywistych wydatków wynikających z projektów lub programów wymienionych w ustępie 1 literze b) i ustępie 2, pokrycia dodatkowych wydatków finansowych na transze środków na dostosowanie strukturalne, które są przedmiotem propozycji, określonych w ustępie 1 litera c), gdy wymagane wydatki przekraczające preliminarz lub dodatkowa kwota nie przekraczają 20 % wartości pierwotnego zobowiązania ustalonego w decyzji o finansowaniu.

b) Jeśli dodatkowe zobowiązania, określone w literze a), nie przekraczają 4 milionów ECU, Komitet EFR jest informowany o decyzji Komisji. Jeśli dodatkowe zobowiązania, określone w literze a), mają wartość przekraczającą

4 miliony ECU, lecz stanowią poniżej 20 % wartości pierwotnego zobowiązania, należy zasięgnąć opinii Komitetu EFR w drodze uproszczonej i przyspieszonej procedury, która zostanie ustalona na podstawie wniosku Komisji, po przyjęciu regulaminu wewnętrznego Komitetu EFR.

4. Propozycje finansowania wskazują w szczególności znaczenie projektów lub programów dla perspektyw rozwoju zainteresowanego kraju lub krajów oraz to, w jaki sposób mogą zostać one dopasowane do polityki sektorowej lub makroekonomicznej, która będzie wspomagana środkami wspólnotowymi. Podawane są w nich informacje o wykorzystaniu przez te kraje wcześniejszej pomocy Wspólnoty w tych samym sektorze oraz wskazywane wszelkie istniejące oceny projektów dla tych sektorów.

5. W propozycjach finansowania dotyczących dostosowania strukturalnego precyzowane są między innymi pozycje, którym przydzielone zostało wsparcie budżetowe, pośrednio lub bezpośrednio.

6. W celu przyspieszenia procedur propozycje finansowania mogą obejmować całkowite kwoty przeznaczone na finansowanie:

a) szkoleń;

b) zdecentralizowanej współpracy;

c) mikroprojektów;

d) wspierania handlu i rozwoju;

e) pakietów działań na małą skalę w danym sektorze;

f) współpracy technicznej.

Artykuł 26

1. Jeżeli Komitet EFR zwróci się o wprowadzenie zasadniczych zmian do jednej z propozycji wymienionych w artykule 25 ustęp 1, lub w przypadku braku pozytywnej opinii dotyczącej tej propozycji, Komisja przeprowadza konsultacje z przedstawicielami zainteresowanego państwa lub państw AKP.

Po takich konsultacjach Komisja przekazuje ich wyniki Państwom Członkowskim na najbliższym posiedzeniu Komitetu EFR.

2. Po konsultacjach, określonych w ustępie 1, Komisja może przedstawić Komitetowi EFR zmienioną lub rozszerzoną propozycję na jednym z kolejnych posiedzeń.

3. Jeżeli Komitet EFR nadal odmawia wyrażenia pozytywnej opinii, Komisja informuje o tym zainteresowane państwo lub państwa AKP, które mogą wówczas domagać się albo:

— przekazania sprawy do rozpatrzenia Komitetowi Ministerialnemu AKP-WE, określonemu w artykule 325 Konwencji (zwanemu dalej „Komitetem do spraw Rozwoju Współpracy Finansowej"), albo

— przesłuchania tego państwa lub państw przez organy decyzyjne Wspólnoty, na warunkach określonych w artykule 27 ustęp 2.

Artykuł 27

1. Propozycje, określone w artykule 25 ustęp 1, wraz z opinią wyrażoną przez Komitet EFR, są przedstawione Komisji, która podejmuje decyzję.

2. Jeżeli Komisja podejmie decyzję o odstąpieniu od opinii wyrażonej przez Komitet EFR lub gdy Komitet nie wyrazi opinii pozytywnej, Komisja albo wycofuje propozycję, albo, przy pierwszej nadarzającej się okazji przedstawia propozycję Radzie, która podejmuje w jej sprawie decyzję, zgodnie z tą samą procedurą głosowania, jak Komitet EFR, w terminie, który, w myśl ogólnej zasady, nie może przekroczyć dwóch miesięcy.

W tym ostatnim przypadku, gdy dotyczy to propozycji finansowania, zainteresowane państwo AKP może, o ile nie zdecyduje się na przekazanie sprawy do Komitetu do spraw Rozwoju Współpracy Finansowej, przedstawić Radzie, zgodnie z artykułem 289 ustęp 3 Konwencji, wszelkie dodatkowe informacje, które uzna za niezbędne przed podjęciem ostatecznej decyzji, oraz może zostać przesłuchane przez przewodniczącego i członków Rady.

Artykuł 28

1. Przy Banku zostanie ustanowiony komitet (zwany dalej „Komitetem ustanowionym na mocy artykułu 28"), składający się z przedstawicieli rządów Państw Członkowskich.

Komitetowi ustanowionemu na mocy artykułu 28 przewodniczy przedstawiciel Państwa Członkowskiego, który aktualnie przewodniczy Radzie dyrektorów Banku; obsługę sekretariatu zapewnia Bank.

W jego pracach uczestniczy przedstawiciel Komisji.

2. Rada, stanowiąc jednomyślnie, przyjmuje regulamin wewnętrzny Komitetu ustanowionego na mocy artykułu 28.

3. Wagi głosów Państw Członkowskich oraz kwalifikowana większość głosów, mające zastosowanie do Komitetu ustanowionego na mocy artykułu 28, wynikają z zastosowania artykułu 21 ustęp 3, 4 i 5.

Artykuł 29

1. Komitet ustanowiony na mocy artykułu 28, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, wydaje opinię w sprawie wniosków o przydzielenie kredytów wraz z subsydiami do oprocentowania, oraz w sprawie propozycji finansowania z kapitału ryzyka, które zostaną mu przedłożone przez Bank.

Przedstawiciel Komisji może na posiedzeniach przedstawiać ocenę Komisji dotyczącą tych propozycji. Ocena ta obejmuje zgodność projektów ze wspólnotową polityką wspierania rozwoju, z celami współpracy finansowej i technicznej ustanowionymi w Konwencji oraz z ogólnymi wytycznymi przyjętymi przez Radę Ministrów AKP-WE.

Komitet może również, na żądanie Banku, lub, za jego zgodą, na żądanie jednego lub więcej Państw Członkowskich:

— analizować kwestie polityki rozwoju, w zakresie ich bezpośredniego związku z działalnością Banku w ramach projektu,

— prowadzić wymianę poglądów na temat praktycznych koncepcji Banku i Państw Członkowskich w odniesieniu do finansowania projektów z perspektywy koordynacji,

— omawiać zagadnienia wynikające z oceny działalności Banku, jak stanowi artykuł 30 ustęp 6.

2. Dokument przedłożony przez Bank Komitetowi ustanowionemu na mocy artykułu 28 objaśnia w szczególności znaczenie projektu dla perspektyw rozwoju zainteresowanego kraju lub krajów oraz, jeśli jest to stosowne, określa sytuację dotyczącą pomocy zwrotnej przyznanej przez Wspólnotę, aktywów przezeń nabytych oraz wykorzystanie wcześniejszej pomocy w tym samym sektorze; dołącza się również wszelkie istniejące oceny projektów dla tego sektora.

3. Jeśli Komitet ustanowiony na mocy artykułu 28 wyrazi pozytywną opinię w kwestii wniosku o przyznanie kredytu z subsydiami do oprocentowania, wniosek taki, wraz z uzasadnioną opinią Komitetu oraz, tam gdzie jest to stosowne, z oceną przedstawiciela Komisji przedkłada się do decyzji Radzie dyrektorów Banku, która stanowi zgodnie ze statutem Banku.

W przypadku gdy Komitet nie wyrazi pozytywnej opinii, Bank albo wycofuje wniosek, albo postanawia go utrzymać. W drugiej sytuacji wniosek, wraz z uzasadnioną opinią Komitetu oraz tam, gdzie jest to stosowne, z oceną przedstawiciela Komisji, jest przedkładany do decyzji Radzie dyrektorów, która stanowi zgodnie ze statutem Banku.

4. Jeśli Komitet ustanowiony na mocy artykułu 28 wyrazi pozytywną opinię w odniesieniu do propozycji finansowania z kapitału ryzyka, propozycja jest przedkładana do decyzji Radzie dyrektorów Banku, która stanowi zgodnie ze statutem Banku.

W przypadku gdy Komitet nie wyrazi pozytywnej opinii, Bank, zgodnie z artykułem 289 ustęp 2 i 3 Konwencji, informuje przedstawicieli zainteresowanego państwa lub państw AKP, którzy mogą wnioskować albo o:

— przekazanie sprawy do Komitetu do spraw Rozwoju Współpracy Finansowej, albo

— o przesłuchanie przez właściwe organy Banku.

Po przesłuchaniu Bank może albo:

— zadecydować o odrzuceniu propozycji, albo

— zażądać, by Państwo Członkowskie przewodniczące Komitetowi ustanowionemu na mocy artykułu 28 przekazało jak najszybciej sprawę do Rady.

W drugim przypadku propozycja przedkładana jest Radzie wraz z opinią Komitetu ustanowionego na mocy artykułu 28 oraz tam, gdzie jest to stosowne, z oceną przedstawiciela Komisji, a także z wszelkimi dalszymi informacjami, jakie państwo AKP uzna za wymagane przez Radę.

Rada działa zgodnie z tą samą procedurą głosowania co Komitet ustanowiony na mocy artykułu 28.

Jeżeli Rada potwierdzi stanowisko Komitetu ustanowionego na mocy artykułu 28, Bank wycofuje swoją propozycję.

Jeżeli natomiast Rada zgodzi się z propozycją Banku, Bank uruchamia procedury przewidziane w jego statucie.

Artykuł 30

1. Komisja i Bank badają, każde z nich w zakresie, w którym go to dotyczy, w jaki sposób zarządzana przez nie pomoc Wspólnoty jest wykorzystywana przez dane państwo AKP, KTZ lub przez innych odbiorców.

2. Komisja i Bank badają również, każde z nich w zakresie, w którym go to dotyczy, oraz w bliskiej współpracy z odpowiednimi władzami zainteresowanego kraju lub krajów, w jaki sposób projekty finansowane z pomocy Wspólnoty wykorzystywane przez odbiorców.

3. Oceniając sposób wykorzystania pomocy Wspólnoty oraz projektów, jak przewidziano w ustępie 1 i 2, Komisja i Bank badają również zakres, w którym zostały zrealizowane cele, określone w artykułach 220 i 221 Konwencji oraz w odpowiednich przepisach decyzji.

4. Bank regularnie przekazuje Komisji wszelkie informacje dotyczące wykonania projektów finansowanych ze środków Funduszu, którymi zarządza.

5. Komisja i Bank poinformują Radę, po wygaśnięciu protokołu finansowego załączonego do Konwencji, o rezultatach badań przeprowadzonych na mocy ustępów 1, 2 i 3. Sprawozdanie Komisji i Banku zawiera również ocenę wpływu pomocy Wspólnoty na rozwój ekonomiczno-społeczny krajów odbiorców.

6. Rada jest okresowo informowana o wynikach prac wykonanych przez Komisję i Bank w związku z oceną projektów w toku lub ukończonych, szczególnie w stosunku do założonych celów rozwojowych.

ROZDZIAŁ V

Artykuł 31

1. Kwota przeniesień Stabex, wymienionych w części trzeciej tytuł II rozdział 1 Konwencji, oraz w odpowiednich przepisach decyzji, wyrażana jest w ecu.

2. Płatności dokonywane są w ecu.

3. Corocznie Komisja sporządza szczegółowe sprawozdanie dla Państw Członkowskich, dotyczące funkcjonowania systemu stabilizacji przychodów z wywozu i wykorzystania przez państwa AKP przekazanych funduszy.

Sprawozdanie wskazuje w szczególności skutki przekazania środków na rozwój sektorów, którym zostały przydzielone.

4. Ustęp 3 stosuje się również w odniesieniu do KTZ.

ROZDZIAŁ VI

Artykuł 32

Postanowienia wprowadzające w życie niniejszą umowę są przedmiotem rozporządzenia finansowego, które przyjmuje, po wejściu w życie umowy zmieniającej czwartą Konwencję AKP-WE, Rada stanowiącą kwalifikowaną większością głosów określoną w artykule 21 ustęp 4, na podstawie projektu Komisji, po wyrażeniu przez Bank opinii odnośnie do dotyczących go postanowień oraz opinii Trybunału Obrachunkowego, ustanowionego na mocy artykułu 188a i następnych Traktatu.

Artykuł 33

1. Pod koniec każdego roku budżetowego Komisja przyjmuje rachunek dochodów i wydatków oraz bilans funduszu.

2. Bez uszczerbku dla postanowień ustępu 5 również Trybunał Obrachunkowy wykonuje swe uprawnienia w odniesieniu do działalności Funduszu. Warunki, na jakich Trybunał wykonuje swe uprawnienia, zostaną określone w rozporządzeniu finansowym, określonym w artykule 32.

3. Absolutorium za zarządzanie finansami Funduszu udzielone jest Komisji przez Parlament Europejski, na zalecenie Rady, stanowiącej kwalifikowaną większością głosów, określoną w artykule 21 ustęp 4.

4. Komisja udostępnia informacje określone w artykule 30 ustęp 4 Trybunałowi Obrachunkowemu, tak by mógł na podstawie dokumentów dowodowych przeprowadzić kontrolę pomocy udzielonej z wykorzystaniem środków Funduszu.

5. Działania finansowane ze środków Funduszu zarządzanych przez Bank będą przedmiotem kontroli oraz procedury absolutorium, przewidzianych w statucie Banku dla wszystkich jego operacji. Corocznie Bank przesyła Komisji i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonywania operacji finansowanych ze środków Funduszu, zarządzanych przez Bank.

6. Komisja sporządza okresowo, w porozumieniu z Bankiem, wykazy informacji, które otrzymała od niego, w celu oceny, w jaki sposób Bank realizuje swoje zadania, oraz by promować bliską współpracę między Komisją a Bankiem.

Artykuł 34

1. Bez uszczerbku dla postanowień odnoszących się do przeniesień określonych w artykule 1 ustęp 2 litera a) ii):

— pozostałe saldo Funduszu, określone na mocy umowy wewnętrznej z roku 1975 w sprawie finansowania i zarządzania pomocą Wspólnoty, będzie nadal zarządzane zgodnie z postanowieniami tej umowy oraz zgodnie z postanowieniami obowiązującymi na dzień 28 lutego 1980 roku,

— pozostałe saldo Funduszu, określone na mocy umowy wewnętrznej z roku 1979 w sprawie finansowania i zarządzania pomocą Wspólnoty, będzie nadal zarządzane zgodnie z postanowieniami tej umowy oraz zgodnie z postanowieniami obowiązującymi na dzień 28 lutego 1985 roku,

— pozostałe saldo Funduszu, określone na mocy umowy wewnętrznej z roku 1985, w sprawie finansowania i zarządzania pomocą Wspólnoty, będzie nadal zarządzane zgodnie z postanowieniami tej umowy oraz zgodnie z postanowieniami obowiązującymi na dzień 28 lutego 1990 roku,

— pozostałe saldo Funduszu, określone na mocy umowy wewnętrznej z roku 1990, w sprawie finansowania i zarządzania pomocą Wspólnoty, będzie nadal zarządzane zgodnie z postanowieniami tej umowy oraz zgodnie z postanowieniami obowiązującymi na dzień 28 lutego 1995 roku.

2. W przypadku gdy pomyślne ukończenie projektów finansowanych ze środków Funduszu określonego w ustępie 1 będzie zagrożone na skutek braku środków spowodowanego wykorzystaniem pozostałego salda Funduszu, Komisja może przedstawiać propozycje dodatkowego finansowania, zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 21.

Artykuł 35

1. Niniejsza umowa zatwierdzana jest przez każde z Państw Członkowskich zgodnie z ich wymogami konstytucyjnymi. Rządy każdego z Państw Członkowskich powiadomią Sekretariat Generalny Rady Unii Europejskiej o zakończeniu procedur wymaganych dla wprowadzenia w życie niniejszej umowy.

2. Niniejsza umowa jest zawarta na taki sam okres jak drugi protokół finansowy załączony do Konwencji. Pozostanie ona jednakże w mocy tak długo, jak będzie to konieczne do całkowitego wykonania wszelkich działań finansowanych na mocy Konwencji oraz protokołu.

Artykuł 36

Niniejsza umowa została sporządzona w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach: duńskim, niderlandzkim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, włoskim, portugalskim, hiszpańskim i szwedzkim, teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne, i zostaje ona złożona do depozytu w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej, który przekaże uwierzytelniony odpis każdemu z rządów pozostałych Państw Sygnatariuszy.

En fe de lo cual, los representantes de los Gobiernos de los Estados miembros, reunidos en el seno del Consejo, abajo firmantes, suscriben el presente Acuerdo.

Til bekræftelse heraf har repræsentanterne for Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, forsamlet i Rådet, underskrevet denne aftale.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten der im Rat vereinigten Regierungen der Mitgliedstaaten ihre Unterschriften unter dieses Abkommen gesetzt.

Σε πίστωση των οποίων, οι υπογράφοντες αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντες στα πλαίσια του Συμβουλίου, έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.

In witness whereof, the undersigned representatives of the Governments of the Member States, meeting within the Council, have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les représentants des gouvernements des États membres, réunis au sein du Conseil, soussignés, ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.

In fede di che i sottoscritti rappresentanti dei governi degli Stati membri, riuniti in sede di Consiglio, hanno apposto le loro firme in calce al presente accordo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende vertegenwoordigers van de regeringen van de ondertekenende lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, hun handtekening onder dit Akkoord hebben gesteld.

Em fé do que, os representantes dos Governos dos Estados-membros, reunidos no Conselho, apuseram as suas assinaturas no final do presente acordo.

Tämän vakuudeksi alia mainitut neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Till bevis harpå har företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, undertecknat detta avtal.

Hecho in Bruselas el veinte de diciembre de mil novecientos noventa y cinco.

Udfærdiget i Bruxelles, den tyvende december nitten hundrede og femoghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am zwanzigsten Dezember neunzehnhundertfünfundneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα πέντε.

Done at Brussels on the twentieth day of December in the year one thousand nine hundred and ninety-five.

Fait à Bruxelles, le vingt décembre mil neuf cent quatre-vingt-quinze.

Fatto a Bruxelles, addì venti dicembre millenovecentonovantacinque.

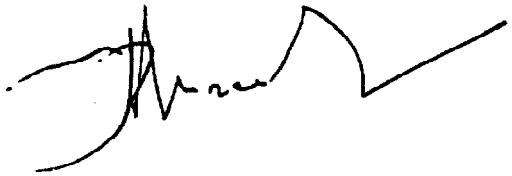
Gedaan te Brussel, de twintigste december negentienhonderd vijfennegentig.

Feito em Bruxelas, em vinte de Dezembro de mil novecentos e noventa e cinco.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenä päivänä joulukuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäviisi.

Som skedde i Bryssel den tjugonde december nittonhundranittiofem.

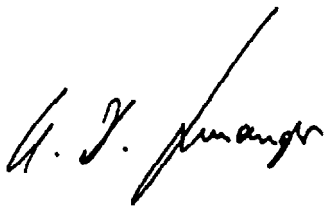
Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

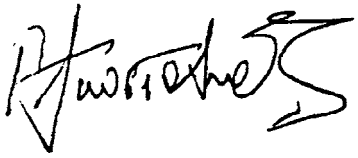
På Kongeriget Danmarks vegne

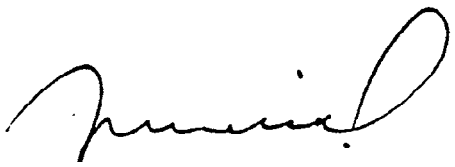
Für die Bundesrepublik Deutschland

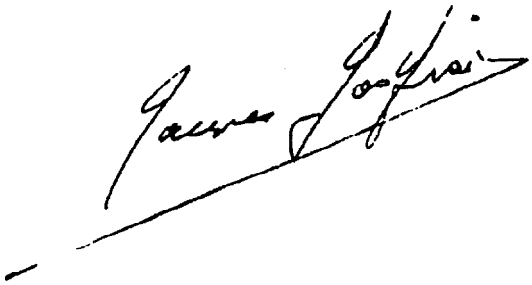
Για την Ελληνική Δημοκρατία

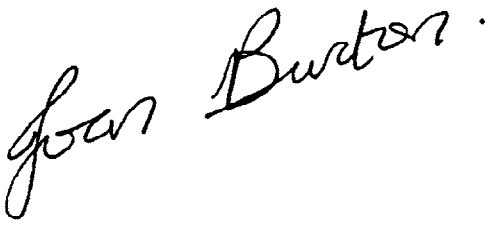
Por el Reino de España

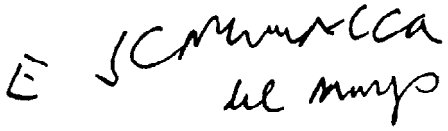
Pour la République française

Thar ceann na hÉireann
For Ireland

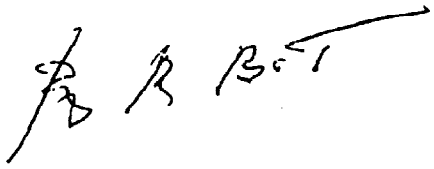
Per la Repubblica italiana

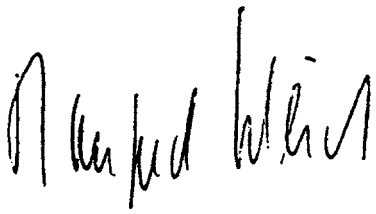
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

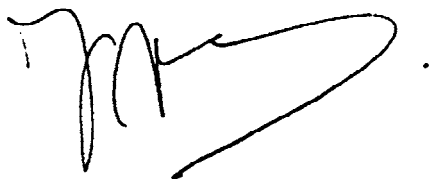
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

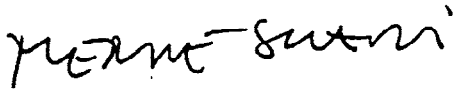
Pela República Portuguesa

Suomen tasavallan puolesta

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

